

Brussel, 21.9.2017
C(2017) 6218 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 21.9.2017

**tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad met
betrekking tot vereisten inzake producttoezicht en -governance voor
verzekeringsondernemingen en verzekeringsdistributeurs**

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Richtlijn 2002/92/EG van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling is vervangen door Richtlijn (EU) 2016/97 van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (hierna "de richtlijn verzekeringsdistributie" genoemd). Die richtlijn bevat een geactualiseerd en geharmoniseerd rechtskader voor de regels die gelden voor de distributie van verzekerings- en herverzekeringsproducten, met inbegrip van verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten (PRIIP's).

De richtlijn verzekeringsdistributie zet in op een betere bescherming van consumenten en retailbeleggers die verzekeringsproducten of verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten kopen doordat zij zorgt voor een grotere transparantie van verzekeringsdistributeurs ten aanzien van de prijs en de kosten van hun producten, betere en beter begrijpelijke productinformatie, en betere gedragsregels, met name wat betreft adviesverlening. De nieuwe regels zullen gelden voor alle distributiekanaalen, met inbegrip van directe verkopen door verzekeringsondernemingen, zodat een gelijk speelveld tot stand komt voor alle distributeurs en eenvormige hoge normen inzake consumentenbescherming zijn geborgd.

Met de richtlijn verzekeringsdistributie wordt veralgemeend producttoezicht en -governance opgenomen in het EU-recht inzake verzekeringsdistributie, om zo te garanderen dat alle verzekeringsproducten voor verkoop aan cliënten voldoen aan de behoeften van hun specifieke doelmarkt. Zo moet al in een vroeg stadium het risico worden vermeden en beperkt dat regels inzake consumentenbescherming niet in acht worden genomen. De regels inzake producttoezicht en -governance zijn vooral gericht op ontwikkelaars van verzekeringsproducten die daardoor worden verplicht om inzake producttoezicht en -governance een beleid te handhaven, toe te passen en te evalueren dat op doorlopende basis moet garanderen dat alle op de markt gebrachte verzekeringsproducten geschikt zijn voor hun specifieke doelmarkt. Verzekeringsdistributeurs moeten een en ander ondersteunen door regelingen inzake productdistributie te hanteren die ervoor zorgen dat zij over alle informatie beschikken die nodig is om het product te verkopen in overeenstemming met het beleid inzake producttoezicht en -governance dat door de ontwikkelaar wordt vastgesteld.

In deze gedelegeerde verordening worden de criteria en praktische details voor de toepassing van de regels inzake producttoezicht en -governance nader ingevuld.

2. RAADPLEGINGEN VOORAFGAAND AAN DE VASTSTELLING VAN DE HANDELING

De Commissie heeft EIOPA opdracht gegeven om haar technisch advies te verschaffen over mogelijke gedelegeerde handelingen met betrekking tot de richtlijn verzekeringsdistributie. Op 24 februari 2016 hebben de diensten van de Commissie EIOPA een formeel verzoek gezonden om technisch advies over mogelijke gedelegeerde handelingen op grond van de richtlijn verzekeringsdistributie.

Op 4 juli 2016 heeft EIOPA een consultatiedocument bekendgemaakt over haar technische advies over mogelijke gedelegeerde handelingen met betrekking tot de richtlijn verzekeringsdistributie. Tegen 3 oktober 2016 had EIOPA 53 antwoorden ontvangen. Op 23 september 2016 organiseerde EIOPA een openbare hoorzitting over een ontwerp van haar technisch advies voor gedelegeerde handelingen op grond van de richtlijn verzekeringsdistributie.

EIOPA diende haar technisch advies op 1 februari 2017 in. Deze gedelegeerde verordening is gebaseerd op het technische advies van ESMA. Samen met het technische advies heeft EIOPA haar effectbeoordeling ingediend, die de kosten-batenanalyse met betrekking tot de gedelegeerde handelingen bevatte¹.

De diensten van de Commissie hadden in de loop van 2016 en de eerste helft van 2017 talrijke bijeenkomsten met uiteenlopende stakeholders om te overleggen over de nieuwe gedelegeerde handelingen. De diensten van de Commissie hebben ook diverse malen van gedachten gewisseld met de leden van de ECON-commissie van het Europees Parlement en hebben diverse bijeenkomsten gehouden met de Expert Group on Banking, Insurance and Payments (Insurance Formation) (EGBPI), waar de gedelegeerde handelingen zijn besproken. In juni 2017 zijn de EGBPI-leden geraadpleegd over de juridische tekst van het ontwerp voor een gedelegeerde verordening. Deze consultaties leverden een ruime consensus over de hoofdlijnen van deze gedelegeerde verordening op.

Het ontwerp voor een gedelegeerde verordening is op 20 juli 2017 met het oog op feedback bekendgemaakt op de portaalsite voor beter regelgeven. Van 24 belanghebbenden is via een elektronisch formulier feedback ontvangen vóór het aflopen van de termijn op 17 augustus 2017. De opmerkingen waren grotendeels een weerspiegeling van standpunten die de belanghebbenden al hadden geformuleerd tijdens de zo-even beschreven consultatiefase en die waren meegenomen bij het uitwerken van het ontwerp voor een gedelegeerde verordening. Met voorstellen om een specifieke bepaling op te nemen om verzekeringsondernemingen en -distributeurs te verplichten het evenredigheidsbeginsel in acht te nemen en verzoeken om bevestiging of verduidelijking van regels en beginselen die reeds in de richtlijn werden geformuleerd, kon geen rekening worden gehouden gezien de beperkingen van de machtiging van de Commissie. Er is rekening gehouden met verdere opmerkingen over technische fouten en inconsistenties die hebben geleid tot technische verbeteringen van het wetgevingsontwerp (zie bijvoorbeeld de formulering van artikel 10 en overweging 8 met betrekking tot distributiekanaalen).

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Hoofdstuk I: Toepassingsgebied en definities

Dit hoofdstuk introduceert de basisbeginselen die specifiek zijn voor de context van producttoezicht en -governance, en bevat ook een bepaling waarin nader is ingevuld onder welke voorwaarden een verzekeringsintermediair als ontwikkelaar moet worden beschouwd in het licht van zijn invloed op de besluitvorming over het ontwerp en de ontwikkeling van een bepaald verzekeringsproduct.

Hoofdstuk II: Productgovernancevereisten voor ontwikkelaars

In dit hoofdstuk wordt de centrale verplichting voor ontwikkelaars beschreven om een productgoedkeuringsproces te handhaven, toe te passen en te evalueren voor alle nieuw ontwikkelde verzekeringsproducten en voor significante aanpassingen van bestaande verzekeringsproducten. Bij dit proces gaat het onder meer om de afbakening van een doelmarkt voor elk verzekeringsproduct. Ontwikkelaars moeten er op doorlopende basis voor zorgen dat verzekeringsproducten zijn afgestemd op de belangen, doelstellingen en kenmerken van de cliënten die tot de doelmarkt behoren. Voorts moeten ze verzekeringsproducten aan passende tests onderwerpen en moeten ze hun producten

¹ *Technical Advice on possible delegated acts concerning the Insurance Distribution Directive*, EIOPA-17/048, 1.2.2017, beschikbaar onder: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>

voortdurend monitoren en op regelmatige basis evalueren. Ook moeten ze de nodige zorgvuldigheid aan de dag leggen bij de selectie en de monitoring van distributiekkanalen.

Hoofdstuk III: Productgovernancevereisten voor verzekeringsdistributeurs

Het hoofdstuk over de vereisten inzake producttoezicht en -governance voor verzekeringsdistributeurs die verzekeringsproducten verkopen die zij zelf niet ontwikkelen, is gebaseerd op de centrale verplichting om over regelingen voor productdistributie te beschikken waarmee ze van de ontwikkelaar alle vereiste informatie kunnen krijgen om het product te begrijpen, inzicht te kunnen krijgen in de vastgestelde doelmarkt en het product te kunnen distribueren in overeenstemming met het beste belang van de cliënten.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 21.9.2017

tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot vereisten inzake producttoezicht en -governance voor verzekeringsondernemingen en verzekeringsdistributeurs

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn (EU) 2016/97 van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie², en met name artikel 25, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met Richtlijn (EU) 2016/97 wordt de Commissie gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen waarin de in artikel 25 van die richtlijn uiteengezette vereisten inzake producttoezicht en -governance nader worden ingevuld. Met het oog op daadwerkelijke consumentenbescherming dienen regels inzake producttoezicht en -governance consistent te worden toegepast voor alle nieuw ontwikkelde verzekeringsproducten en significante aanpassingen van bestaande verzekeringsproducten, ongeacht het soort product en de op de tijd en plaats van verkoop geldende vereisten. De rechtsvorm van een verordening schept een coherent raamwerk voor alle marktdeelnemers en biedt de best mogelijke garantie voor een gelijk speelveld, gelijke concurrentievoorwaarden en een passende norm van consumentenbescherming.
- (2) In het licht van de vereisten van Richtlijn (EU) 2016/97 dienen maatregelen inzake producttoezicht en -governance te worden gekozen en toegepast op evenredige en passende wijze, afhankelijk van de complexiteit van het product en de mate waarin publiek beschikbare informatie kan worden verkregen, rekening houdende met de aard van het verzekeringsproduct en het daaraan verbonden risico op consumentenschade, de kenmerken van de doelmarkt, en de aard, de schaal en de complexiteit van de betrokken bedrijfsactiviteiten van de ontwikkelaar of distributeur. Evenredigheid betekent dat die maatregelen betrekkelijk eenvoudig dienen te zijn voor eenvoudige en niet-complexe producten, die verenigbaar zijn met de behoeften en kenmerken van de massaretailmarkt, met inbegrip van bestaande schadeverzekeringsproducten met een beperkt, eenvoudig te begrijpen toepassingsbereik. Daartegenover staat dat, in het geval van complexere producten met een hoger risico op consumentenschade, daaronder begrepen verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten die niet onder artikel 30, lid 3, van Richtlijn (EU) 2016/97 vallen, verdergaande maatregelen dienen te worden verlangd.
- (3) Voor de toepassing van artikel 25, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/97 dient een verzekeringstussenpersoon (intermediair) als een ontwikkelaar van een

² PB L 26 van 2.2.2016, blz. 19.

verzekeringproduct te worden beschouwd wanneer uit een algemene analyse van de activiteiten van de tussenpersoon in individuele gevallen blijkt dat de verzekeringstussenpersoon autonoom beslist over de wezenlijke kenmerken en belangrijkste onderdelen van een verzekeringproduct, zoals de dekking, kosten, risico, doelmarkt of vergoedings- of garantierechten. Activiteiten die verband houden met de enkele aanpassing van bestaande verzekeringproducten, zoals gevallen waar de tussenpersoon de keuze heeft tussen verschillende varianten van een product, verschillende contractuele bepalingen of opties, of met de cliënt afspraken kan maken over kortingen op premies of kosten, dienen evenwel niet als ontwikkeling te worden beschouwd omdat in dit soort gevallen de belangrijkste beslissingen over het ontwerp en de ontwikkeling van het product worden genomen door de verzekeringsonderneming - en niet door de verzekeringstussenpersoon.

- (4) Wanneer een verzekeringproduct wordt ontworpen en ontwikkeld door een verzekeringstussenpersoon en een verzekeringsonderneming die samen handelen en die beiden een rol spelen in de besluitvorming over het ontwerp en de ontwikkeling van dat product, dienen de verzekeringstussenpersoon en de verzekeringsonderneming in een schriftelijke overeenkomst hun samenwerking en respectieve rol nader uit te werken, zodat bevoegde autoriteiten in staat zijn toezicht te houden op de inachtneming van de wettelijke vereisten.
- (5) De afbakening van de doelmarkt door de ontwikkelaar dient te worden begrepen als het beschrijven van een groep cliënten die op een abstract en algemeen niveau gemeenschappelijke kenmerken gemeen hebben, zodat de ontwikkelaar de kenmerken van het product kan aanpassen aan de behoeften, kenmerken en doelstellingen van die groep cliënten. Een en ander dient te worden onderscheiden van de individuele beoordeling die op de tijd en plaats van verkoop plaatsvindt om na te gaan of een verzekeringproduct voldoet aan de verlangens en behoeften en, in voorkomend geval, of een verzekeringsgebaseerd beleggingsproduct geschikt of passend is voor de individuele of potentiële cliënt.
- (6) Het niveau van granulariteit van de doelmarkt en de criteria voor het afbakenen van de doelmarkt en het bepalen van de passende distributiestrategie dienen relevant te zijn voor het product en dienen de mogelijkheid te bieden om na te gaan welke cliënten tot de doelmarkt behoren. Voor eenvoudigere, meer gebruikelijke producten hoeft de doelmarkt minder nauwkeurig te worden afgebakend, terwijl voor meer complexe producten of minder gebruikelijke producten de doelmarkten nauwkeuriger dienen te worden afgebakend, rekening houdende met het toegenomen risico op consumentenschade dat aan dergelijke producten is verbonden.
- (7) Met het oog op een betere consumentenbescherming, met name wat betreft verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten, dienen ontwikkelaars de mogelijkheid te hebben om een specifieke groep cliënten te onderscheiden voor wie het verzekeringproduct doorgaans niet passend is.
- (8) Als onderdeel van de regelingen inzake producttoezicht en -governance dienen ontwikkelaars ook passende tests uit te voeren voor verzekeringproducten, met inbegrip van, voor zover relevant en met name in het geval van verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten, scenarioanalyses, om te borgen dat het product gedurende zijn hele levensduur voldoet aan de vastgestelde behoeften, doelstellingen en kenmerken van de doelmarkt. Een en ander dient met name beoordelingen van de productprestaties en het risico-/rendementsprofiel te omvatten. Het vereiste dat het product op zijn prestaties moet worden beoordeeld, dient evenwel

niet te worden begrepen als een inmenging in de vrijheid van ontwikkelaars om premies te bepalen of als enigerlei vorm van prijscontrole.

- (9) Om te garanderen dat cliënten passende informatie en advies ontvangen, dienen ontwikkelaars verzekeringsdistributeurs te kiezen die beschikken over de vereiste kennis, deskundigheid en competenties om de kenmerken van een verzekeringsproduct en de afgebakende doelmarkt te kunnen begrijpen. Daarom ook dienen ze, binnen het kader van het toepasselijke nationale recht betreffende hun verhoudingen met de betrokken verzekeringsdistributeurs, op regelmatige basis te monitoren en te onderzoeken of het verzekeringsproduct wordt gedistribueerd in overeenstemming met de doelstellingen van hun regelingen inzake producttoezicht en -governance en dienen ze, wanneer ze van oordeel zijn dat dit niet het geval is, passende remediërende maatregelen te nemen. Een en ander mag er echter niet aan in de weg staan dat verzekeringsdistributeurs verzekeringsproducten distribueren aan cliënten die niet tot die doelmarkt behoren, mits de individuele beoordeling op de tijd en plaats van verkoop de conclusie rechtvaardigt dat die producten beantwoorden aan de verlangens en behoeften van die cliënten en, voor zover van toepassing, dat de verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten geschikt of passend zijn voor de cliënt.
- (10) Om verzekeringsdistributeurs in staat te stellen de producten die zij willen gaan distribueren, volledig te begrijpen, zodat ze hun distributieactiviteiten kunnen uitvoeren in het beste belang van hun cliënten, met name door professioneel advies te verlenen, dienen ontwikkelaars en verzekeringsdistributeurs alle passende informatie te verschaffen over die verzekeringsproducten, daaronder begrepen het productgoedkeuringsproces, de afgebakende doelmarkt en de voorgestelde distributiestrategie. Omgekeerd, dienen verzekeringsdistributeurs over regelingen te beschikken om op doelmatige wijze de nodige informatie van de ontwikkelaars te verkrijgen.
- (11) Willen productgovernanceverplichtingen efficiënt kunnen functioneren, dan moeten distributeurs ontwikkelaars regelmatig informeren over hun ervaring met de verzekeringsproducten. Daarom dienen verzekeringsdistributeurs ontwikkelaars de gegevens te verstrekken die nodig zijn om het verzekeringsproduct te evalueren en na te gaan of die producten blijven overeenstemmen met de behoeften, kenmerken en doelstellingen van de doelmarkt zoals die door de ontwikkelaar zijn afgebakend.
- (12) Om het risico op consumentenschade tegen te gaan, dienen ontwikkelaars en distributeurs passende maatregelen te nemen wanneer ze van oordeel zijn dat het product niet of niet meer in overeenstemming is met de belangen, doelstellingen en kenmerken van de afgebakende doelmarkt.
- (13) Om bevoegde autoriteiten en beroepsverzekeraars in staat te stellen zich aan de nieuwe voorschriften in deze richtlijn aan te passen, dient de datum van toepassing van deze richtlijn te worden afgestemd op de inwerkingtreding van de nationale maatregelen tot omzetting van Richtlijn (EU) 2016/97.
- (14) De Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EIOPA), opgericht bij Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad³, is voor technisch advies geraadpleegd⁴,

³ Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/79/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1 *Onderwerp*

In deze verordening worden regels vastgesteld voor de handhaving, toepassing en evaluatie van regelingen inzake producttoezicht en -governance voor verzekeringsproducten en voor significante aanpassingen van bestaande verzekeringsproducten voordat die producten in de handel worden gebracht of onder cliënten wordt gedistribueerd (hierna "productgoedkeuringsproces" genoemd), alsmede regels voor regelingen inzake productdistributie voor die verzekeringsproducten.

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

Deze verordening is van toepassing op verzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen die aan cliënten te koop aangeboden verzekeringsproducten ontwikkelen (hierna "ontwikkelaars" genoemd), alsmede op verzekeringsdistributeurs die advies geven over niet door henzelf ontwikkelde verzekeringsproducten of deze voorstellen.

Artikel 3 *De ontwikkeling van verzekeringsproducten*

1. Voor de toepassing van artikel 25, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/97 worden verzekeringstussenpersonen als ontwikkelaars beschouwd wanneer uit een algemene analyse van hun activiteiten blijkt dat ze een rol spelen bij de besluitvorming over ontwerp en ontwikkeling van een verzekeringsproduct voor de markt.
2. Een rol bij de besluitvorming wordt met name aangenomen wanneer verzekeringstussenpersonen autonoom de wezenlijke kenmerken en belangrijkste onderdelen van een verzekeringsproduct vaststellen, daaronder begrepen de dekking, kosten, risico, doelmarkt of vergoedings- of garantierechten, die niet ingrijpend worden veranderd door de verzekeringsonderneming die dekking verschaft voor het verzekeringsproduct.
3. Het personaliseren en aanpassen van bestaande verzekeringsproducten in het kader van verzekeringsdistributieactiviteiten voor individuele cliënten, alsmede het uitwerken van maatwerkcontracten op verzoek van een individuele cliënt, geldt niet als ontwikkeling.
4. Een verzekeringstussenpersoon en verzekeringsonderneming die beiden ontwikkelaars zijn in de zin van artikel 2 van deze gedelegeerde verordening, ondertekenen een schriftelijke overeenkomst waarin nadere invulling wordt gegeven aan hun samenwerking, om te voldoen aan de in artikel 25, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/97 bedoelde vereisten voor ontwikkelaars, aan de procedures die zij

⁴ *Technical Advice on possible delegated acts concerning the Insurance Distribution Directive*, EIOPA-17/048, 1.2.2017, beschikbaar onder: <https://eiopa.europa.eu/Publications/Consultations/EIOPA%20Technical%20Advice%20on%20the%20IDD.pdf>

overeenkomen voor het afbakenen van de doelmarkt en aan hun respectieve rol in het productgoedkeuringsproces.

Hoofdstuk II

Productgovernancevereisten voor ontwikkelaars

Artikel 4 *Het productgoedkeuringsproces*

1. Voor nieuw ontwikkelde verzekeringsproducten en voor significante aanpassingen van bestaande verzekeringsproducten handhaven ontwikkelaars een productgoedkeuringsproces, passen dat proces toe en evalueren dat. Dat proces omvat maatregelen en procedures met het oog op het ontwerpen, monitoren, evalueren en distribueren van verzekeringsproducten, alsmede het nemen van corrigerende acties voor verzekeringsproducten die schadelijk zijn voor cliënten. De maatregelen en procedures zijn evenredig met het complexiteitsniveau en de risico's die aan de producten verbonden zijn, alsmede met de aard, de schaal en de complexiteit van de desbetreffende bedrijfsactiviteiten van de ontwikkelaar.
2. Het productgoedkeuringsproces wordt vastgelegd in een schriftelijk document ("beleid inzake producttoezicht en -governance"), dat beschikbaar wordt gesteld aan de betrokken medewerkers.
3. Het productgoedkeuringsproces:
 - a) zorgt ervoor dat het ontwerp van verzekeringsproducten voldoet aan de volgende criteria:
 - i) het neemt de doelstellingen, belangen en kenmerken van cliënten in aanmerking;
 - ii) de cliënten worden niet geschaad;
 - iii) schade voor cliënten wordt voorkomen of gelimiteerd;
 - b) ondersteunt een goed beheer van belangenconflicten.
4. Het orgaan dat of de structuur die bij de ontwikkelaar verantwoordelijk is voor de ontwikkeling van verzekeringsproducten belast zich met al het volgende:
 - a) geeft zijn goedkeuring en draagt de eindverantwoordelijkheid voor de vaststelling, uitvoering en evaluatie van het productgoedkeuringsproces;
 - b) gaat voortdurend de interne naleving van dat proces na.
5. Ontwikkelaars die een derde partij aanwijzen om namens hen producten te ontwerpen, blijven volledig verantwoordelijk voor de naleving van het productgoedkeuringsproces.
6. Ontwikkelaars evalueren regelmatig hun productgoedkeuringsproces om ervoor te zorgen dat dat proces nog steeds geldig en actueel is. Zij passen het productgoedkeuringsproces zo nodig aan.

Artikel 5
De doelmarkt

1. Met het productgoedkeuringsproces wordt voor elk verzekeringsproduct de doelmarkt en de groep verenigbare cliënten afgebakend. De doelmarkt wordt op voldoende gedetailleerd niveau afgebakend, rekening houdende met de kenmerken, het risicoprofiel, de complexiteit en de aard van het verzekeringsproduct.
2. Ontwikkelaars kunnen, met name waar het gaat om verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten, groepen cliënten afbakenen waarvoor het verzekeringsproduct in de regel niet verenigbaar is met hun behoeften, kenmerken en doelstellingen.
3. Ontwikkelaars ontwerpen en brengen alleen verzekeringsproducten op de markt die verenigbaar zijn met de behoeften, kenmerken en doelstellingen van de tot de doelmarkt behorende cliënten. Bij het beoordelen van de vraag of een verzekeringsproduct met een doelmarkt verenigbaar is, houden ontwikkelaars rekening met de mate waarin informatie beschikbaar is voor tot die doelmarkt behorende cliënten en met hun financiële geletterdheid.
4. Ontwikkelaars zorgen ervoor dat het personeel dat betrokken is bij het ontwerp en de ontwikkeling van verzekeringsproducten over de nodige vaardigheden, kennis en deskundigheid beschikt om het verkochte product en de belangen, doelstellingen en kenmerken van de tot de doelmarkt behorende cliënten te kunnen begrijpen.

Artikel 6
Producttests

1. Ontwikkelaars voeren passende tests uit voor hun verzekeringsproducten, met inbegrip van, voor zover relevant, scenarioanalyses, voordat ze dat product op de markt brengen of het significant wijzigen, of ingeval de doelmarkt ingrijpend is veranderd. Bij dat testen van producten wordt nagegaan of het verzekeringsproduct gedurende zijn hele levensduur voldoet aan de vastgestelde behoeften, doelstellingen en kenmerken van de doelmarkt. Ontwikkelaars testen hun verzekeringsproducten kwalitatief en, afhankelijk van het type en de aard van het verzekeringsproduct en het daaraan verbonden risico van schade voor cliënten, kwantitatief.
2. Ontwikkelaars brengen verzekeringsproducten niet in de handel indien uit de resultaten van de tests blijkt dat de producten niet zijn afgestemd op de vastgestelde belangen, doelstellingen en kenmerken van de doelmarkt.

Artikel 7
Productmonitoring en -evaluatie

1. Ontwikkelaars monitoren door hen op de markt gebrachte producten voortdurend en evalueren deze op regelmatige basis, om gebeurtenissen op te sporen die wezenlijke invloed kunnen hebben op de belangrijkste kenmerken, de risicodekking of de garanties van die producten. Zij beoordelen of de verzekeringsproducten blijven beantwoorden aan de behoeften, kenmerken en doelstellingen van de afgebakende doelmarkt en of die producten worden gedistribueerd op de doelmarkt dan wel cliënten buiten de doelmarkt bereiken.
2. Ontwikkelaars bepalen de passende tussenpozen om hun verzekeringsproducten op regelmatige basis te evalueren, waarbij ze rekening houden met de omvang, schaal, contractuele looptijd en complexiteit van die verzekeringsproducten, hun respectieve

distributiekkanalen en relevante externe factoren zoals veranderingen in de toepasselijke rechtsregels, technologische ontwikkelingen of veranderingen in de marktsituatie.

3. Ontwikkelaars die gedurende de levensduur van een verzekeringsproduct omstandigheden constateren die verband houden met het product en die nadelige gevolgen voor de cliënten kunnen hebben, nemen passende maatregelen om de situatie te verhelpen en te voorkomen dat het nadelige feit zich opnieuw voordoet. Ontwikkelaars stellen verzekeringsdistributeurs en cliënten onverwijld in kennis van de remediërende maatregelen die zijn genomen.

Artikel 8 *Distributiekkanalen*

1. Ontwikkelaars selecteren zorgvuldig distributiekkanalen die voor de doelmarkt geschikt zijn, rekening houdende met de bijzondere kenmerken van de betrokken verzekeringsproducten.
2. Ontwikkelaars verschaffen verzekeringsdistributeurs alle passende informatie over de verzekeringsproducten, de afgebakende doelmarkt en de voorgestelde distributiestrategie, met inbegrip van informatie over de belangrijkste eigenschappen en kenmerken van de verzekeringsproducten, de risico's en kosten daarvan (ook de impliciete kosten), en omstandigheden die tot een belangenconflict kunnen leiden ten detrimente van de cliënt. Die informatie is helder, volledig en actueel.
3. Aan de hand van de in lid 2 genoemde informatie zijn verzekeringsdistributeurs in staat om:
 - a) de verzekeringsproducten te begrijpen;
 - b) inzicht te krijgen in de voor de verzekeringsproducten afgebakende doelmarkt;
 - c) cliënten te identificeren voor wie het verzekeringsproduct niet verenigbaar is met hun behoeften, kenmerken en doelstellingen;
 - d) voor de betrokken verzekeringsproducten distributieactiviteiten uit te voeren in overeenstemming met het beste belang van hun cliënten, zoals verlangd in artikel 17, lid 1, van Richtlijn (EU) 2016/97.
4. Ontwikkelaars zetten alle passende stappen om te monitoren dat verzekeringsdistributeurs handelen in overeenstemming met het productgoedkeuringsproces van de ontwikkelaars. Met name gaan zij op regelmatige basis na of de verzekeringsproducten worden gedistribueerd op de afgebakende doelmarkt. Die monitoringverplichting geldt niet voor de algemene wettelijke verplichtingen die verzekeringsdistributeurs in acht moeten nemen wanneer ze voor individuele cliënten verzekeringsdistributieactiviteiten verrichten. De monitoringactiviteiten zijn redelijk, rekening houdende met de kenmerken en het rechtskader van de respectieve distributiekkanalen.
5. Ontwikkelaars die van oordeel zijn dat de distributie van hun verzekeringsproduct niet in overeenstemming is met de doelstellingen van hun productgoedkeuringsproces, nemen passende remediërende maatregelen.

Artikel 9
Documentatie

Relevante maatregelen van ontwikkelaars ten aanzien van hun productgoedkeuringsproces worden goed gedocumenteerd, voor auditdoeleinden bijgehouden en op verzoek beschikbaar gesteld aan de bevoegde autoriteiten.

Hoofdstuk III

Productgovernancevereisten voor verzekeringsdistributeurs

Artikel 10
Regelingen voor productdistributie

1. Verzekeringsdistributeurs beschikken over regelingen voor productdistributie die passende maatregelen en procedures bevatten om van de ontwikkelaar alle passende informatie te ontvangen over de verzekeringsproducten die ze voornemens zijn aan hun cliënten aan te bieden en om een volledig inzicht te krijgen in die verzekeringsproducten, rekening houdende met het complexiteitsniveau en de risico's die aan de producten verbonden zijn, alsmede met de aard, de schaal en de complexiteit van de desbetreffende bedrijfsactiviteiten van de distributeur.
De distributeur legt de regelingen voor productdistributie vast in een schriftelijk document en stelt dit ter beschikking van de betrokken medewerkers.
2. De regelingen voor productdistributie:
 - a) zijn gericht op het voorkomen en limiteren van nadelige gevolgen voor de cliënt;
 - b) ondersteunen een correct beheer van belangenconflicten;
 - c) zorgen ervoor dat de doelstellingen, belangen en kenmerken van cliënten terdege in aanmerking worden genomen.
3. De regelingen voor productdistributie garanderen dat de verzekeringsdistributeurs van de ontwikkelaar de op grond van artikel 8, lid 2, mee te delen informatie ontvangen.
4. Specifieke distributiestrategieën die verzekeringsdistributeurs uitzetten of toepassen, zijn in overeenstemming met de door de ontwikkelaar uitgezette distributiestrategie en afgebakende doelmarkt.
5. Het orgaan dat of de structuur die bij de verzekeringsdistributeur verantwoordelijk is voor de verzekeringsdistributie, geeft zijn goedkeuring en draagt de eindverantwoordelijkheid voor de vaststelling, uitvoering en evaluatie van de regelingen voor productdistributie en gaat voortdurend de interne naleving van die regelingen na.
6. Verzekeringsdistributeurs evalueren regelmatig hun regelingen voor productdistributie om ervoor te zorgen dat die regelingen nog steeds geldig en actueel zijn. Zij passen regelingen voor productdistributie zo nodig aan. Verzekeringsdistributeurs die een specifieke distributiestrategie hebben uitgezet of toepassen, passen die strategie, waar passend, aan in het licht van de uitkomsten van de evaluatie van de regelingen voor productdistributie. Bij het evalueren van hun regelingen voor productdistributie vergewissen verzekeringsdistributeurs zich ervan dat de verzekeringsproducten op de afgebakende doelmarkt worden gedistribueerd.

Verzekeringsdistributeurs bepalen de passende tussenpozen om hun regelingen voor productdistributie op regelmatige basis te evalueren, waarbij ze rekening houden met de omvang, schaal en complexiteit van de verschillende betrokken verzekeringsproducten.

Ter ondersteuning van door ontwikkelaars uitgevoerde productevaluaties verschaffen verzekeringsdistributeurs, op verzoek, de desbetreffende verkoopgegevens, met inbegrip van, waar passend, informatie over de regelmatige evaluaties van de regelingen voor productdistributie.

Artikel 11

Informatieverschaffing aan de ontwikkelaar

Verzekeringsdistributeurs die tot de bevinding komen dat een verzekeringsproduct niet in overeenstemming is met de belangen, doelstellingen en kenmerken van de daarvoor afgebakende doelmarkt of die kennis krijgen van andere productgerelateerde omstandigheden die ongunstig kunnen uitwerken voor de cliënt, stellen de ontwikkelaar onverwijld daarvan in kennis en passen, waar nodig, hun distributiestrategie voor dat verzekeringsproduct aan.

Artikel 12

Documentatie

Relevante maatregelen van verzekeringsdistributeurs ten aanzien van hun regelingen voor productdistributie worden goed gedocumenteerd, voor auditdoeleinden bijgehouden en op verzoek beschikbaar gesteld aan de bevoegde autoriteiten.

Hoofdstuk IV Slotbepalingen

Artikel 13

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing vanaf 23 februari 2018.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, op 21.9.2017

*Voor de Commissie
De Voorzitter
Jean-Claude JUNCKER*